

som de nu, hvis det foreslaaede Tillæg tilstaaes dem, kunne gjøre Regning paa. Men paa den anden Side skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Analogien af Pensionens loven her muligt ikke kan være aldeles afgjørende. Thi, vel tør det indenfor en vis Grændse ansees for at være ganske rigtig, at man siger: „Pensionen maa udgjøre visse pCt. af Embedsindtægterne“. Men, saasnart man kommer ned til de slettest lønede Poster, stiller Sagen sig ganske anderledes; saa er der saa Lidet af det, en saadan Bestillingsmand har havt i Indtægt, der egentlig kan siges at kunne undværes, hvis den Bedkommende skulde kunne fortsætte en nogenlunde taalelig Tilværelse, at man ikke kan lade den Understøttelse, han faaer, naar han uden sin Skyld afgaaer, aftage i samme Forhold som det, der finder Sted mellem de større Gager og de deraf afhængende Pensioner. Jeg troer, at det er Tilfældet med en stor Deel af disse Embedsmænd, at de allerede som Saadanne have havt de yderligste Vanskeligheder at kæmpe med, trykkede af Gjæld, som de næsten af Nødvendighed maatte være ved Overtagelsen af Embedet, og hvilken de kun paa en vis Maade kunde holde sig oppe imod ved Hjælp af deres stadige Indtægter, og trykkede af, at de dog alligevel skulde holde et vist anstændigt Udviortes vedlige med Hensyn til deres Paaaklædning og af mange lignende Forhold. Og jeg troer saaledes, at disse Embedsmænd paa Grund heraf vistnok have befundet sig i en yderst beklagelig og vanskelig Stilling, allerede medens de vare i Embede, og at denne vilde falde over dem, eller rettere, allerede maa være falden over dem med en ganske særdeles Vægt i det Dieblis, da de affædigedes fra deres Embede, og det saa meget mere, som der ikke er Tale om 2, 3 eller 4, men om mange saadanne Embedsmænd. Thi, ligesom den høitærede Finanzminister har bemærket, at Krigens Ophør uden Tvivl har havt en ugunstig Indflydelse paa deres Skæbne, idet den skaffede en Arbeidskraft tilstede, som gjorde, at man ikke havde Brug for deres Hjælp paa mange Steder, hvor man maatte ellers kunde have brugt den, saaledes maatte det, at saa stor en Deel Bestillingsmænd affædigedes paa eengang, ligeledes nødvendigt

gjøre dem end mere hjælpeløse baade med Hensyn til den frivillige Understøttelse, de Enkelte ellers kunde faaet af en eller anden Bekjendt, og med Hensyn til de Arter af Erhverv, den Enkelte ellers kunde have fundet Leilighed til i en eller anden Retning. Af disse Grunde skulde jeg derfor være tilbøielig til at holde det for det Rigtigste, at tilstaae disse Bestillingsmænd en saadan videre Begunstigelse, visse ikke som en Rettighed, men som en Begunstigelse af Billighedshensyn og til Afhjælpelse af en ikke ringe Trang, som det er foreslaaet og vedtaget i det andet Thing. Og hvad Formen for denne Begunstigelse angaaer, da vil jeg ikke nægte, at jeg for min Person er meest tilbøielig til at stemme for, at den meddeles Bedkommende paa den Maade, de selv ønske det; og jeg troer, efter hvad jeg kjender til de Bedkommendes Duffer, og efter hvad jeg kan slutte mig til ved at sætte mig i deres Sted, at de ønske den helst tildeelt dem paa en eensartet Maade, saaledes som Loven bestemmer, der nu foreligger Thinget. Men med Hensyn til denne Sag er det naturligtvis Noget, der følger af sig selv, at Enhver, som søger denne Begunstigelse, maa underordne sig deres Overbeviisning, som have Sagens Afgjørelse i deres Hænder. Jeg er derfor mest tilbøielig til at stemme for Forslaget uforandret, men jeg vil ogsaa vedblive at stemme derfor, om det faaer en Modification, saaledes som flere have udtalt sig for det her i Thinget, og saaledes som det er ønsket af den høitærede Finanzminister.

Besæfely: Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Kirck) har idag meget varmt udtalt sig imod, at der foregaaer nogen Forandring i det foreliggende Lovforslag. Jeg respecterer i høi Grad de Følelser, han herved lægger for Dagen, og til hvilke han har appelleret hos den hele Forsamling; men just fordi hans Appel gaaer ud paa Følelser, troer jeg, at en lovgivende Forsamling bør være meget betænkelig for ikke at lade sig henrive af de Følelser, som jeg er overbeviist om, at Enhver med Glæde vilde hengive sig til, naar der var Tale om private Forhold. Men netop fordi her ikke er Tale om private Forhold, men om Opfyldelsen af den Pligt, som vi her ere tilstede